

סדר הנחת תפילהין

אף על פי שיכולים להניח תפליין במשך כל היום (מנץ החמה, או עלות השחר, עד צאת הכוכבים או שקיעת החמה), הרי הזמן המובהר להנחת תפליין הוא בזמן תפילה שחריר, כמו ניגש ישראל שנמנים תפליין ומתפללים בהם. (משיחת י"א שבט תשכ"ח).

ואהבת את יי' אלהיך, בכל לבך ובכל נפשך ובכל
מארך. ותו תדברים הָאֱלֹהִים, אשר אָנֹכִי מֵצָוֶה
 חיום, על לבך, **וְשַׁגְנָתֶם לְגַנְדִּיךְ וּרְבָרְתֶּם בָּם,** בשבקה בבריך
 ובבלקך ברך ובשבקך ובគוניה, וקשרתם לאות על רך,
וְתוּיו לְטַפְּתָה בֵּין עַנִּיךְ. כתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך.
וְהִיא אִם שָׁמַע תִּשְׁמַע אֶל מִצְוֹתִי, אשר אָנֹכִי מֵצָוֶה
אתֶם הַיּוֹם, לאחבה אתה יי' אלהיכם ולעברך, בכל
 לבכם ובכל נפשכם. **וְגַתְתִּי מִטְרָאֵת אֶרְצֵיכֶם בְּעַתּוֹ יוֹרֶה**
וּמְלֻקּוּשׁ אֲסִפְתָּ דְּגַנְדָּה וּטוֹרְשָׁדָה וְאַתָּה֙ גַּתְתִּי עַשְׂבָּב שְׁעָד
 לבחרמתך, ואכלתך ושבעתה. השמרו לכם פון יפתח לבכם,
 וספרתם ובערכתם אלהים אחרים והשתתחוותם להם. ותירה
 אף יי' בכם ועצר את השמים ולא יהיה ספר והארמה לא
 תחנן את בollowה, ואברכתם מהירה מעל הארץ בטבה אשר יי'
 נתן לכם. ושמחתם את דברי אלה על לבכם ונפשכם,
 וקשרתם אתם לאות על ידכם ותו לוטפת בין עיניכם.
 ולמדתם אתם את בניכם לרברם בם, בשבקה בבריך
 ובבלקך ברך ובשבקך ובគוניה. כתבתם על מזוזות בירך
 ובשעריך. **לְמַעַן וּרְבוּ יְמִיכֶם וּמֵי בְּנֵיכֶם עַל הָאָרֶץ** על הארץ אשר
 נשבע יי' לאכילתיכם לחתת להם, פימי השמים על הארץ.
וַיֹּאמֶר יי' אֶל מֹשֶׁה לְתֵת לְהָם רבר אל בני ישראל ואmorת
אֱלֹהִים וְעַשׂו לְהָם צִיצָה עַל בְּגַפֵּי בְנֵיהֶם לְדוֹרָתָם,
 וגנתנו על ציצת הבגנה, פתיל תכלת. ותירה לכם לציצת,
 וראיתם אותו, וקורתם את כל מצות יי', ועשיתם אותם, ולא
 תתרורו אחריו לבכם ואחריו עיניכם אשר אתם נים
 אחריםיהם. **לְמַעַן תִּפְרֹא וּתְשִׁיבֶם אֶת כָּל מִצְוֹתִי**, והייתם
 קדושים לאלהיכם. אני יי' אלהיכם, אשר החזאתני אתכם,
מִאָרֶץ מִצְרָיִם לְהִווֹת לְכֶם לְאָלֹהִים, אני יי' אלהיכם (אני יי'
 אלהיכם) אמת.

נכון לומר קודם התפילה:

הַרְיֵנִי מִקְבֵּל עַל מִצּוֹת עֲשָׂה שֶׁל וְאַהֲבָת לְרָעֵךְ כְּמוֹךְ
 מצוה להתפלל בתפליין את כל תפילה שhortית כויל שיעור תולדים כפי שמתחלק
 לימי החגון.

יְהִי רָצֵן מִלְפְנֵיךְ יי' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲבֹתֵינוּ, שיבנה בית
 המקדש במרה בימינו, ותן חלkan בתורתך.
אֵך צְדִיקִים יוֹדוּ לְשָׁמֶךְ יְשָׁבוּ יִשְׂרָאֵל שְׁרִים אֶת פְנֵיךְ.

טוב להרגיל עצמו לומר ... נסוח המודה וכו' ועל ידי זה יוכור את ה/הניצב עליו:
מֹזְדָּח אָנִי לְפִנֵּיךְ מֶלֶךְ חַי וְקִים שְׁהַחֲרוֹת בֵּי נְשָׁמָתִי
בְּחַמְלָה. רְבָה אַמְנָתָה.

מצוות לומר את כל ברכות השחר

ברכת התורה

צריך לזכור בה מאור ואסור לדבר ולהוציא דברי תורה מפני עד שיבורך.
בָּרוּךְ אָתָּה יי' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אשר קדשנו במצותיו
וַצִּוָּנוּ עַל דָּבְרֵי תּוֹרַה:

וְהַעֲרֵב נָא יי' אֱלֹהֵינוּ אֲתִידְכִּי תּוֹרַתְךָ בְּפִינוּ, וּכְפִי
כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנִתְהִיא אֲנָהָנוּ וְאַצְאָנָהּ,
וְאַצְאָנָהּ כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּלִנוּ יְהֻדָּי שְׁמָךְ וְלֹמְדָה;
תּוֹרַתְךָ לְשָׁמָה. בָּרוּךְ אָתָּה יי' הַמְלֵמָד תּוֹרַה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
בָּרוּךְ אָתָּה יי' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אשר בחר בנו מכל
 העמים וממן לנו את תורתו. **בָּרוּךְ אָתָּה יי'**, נתן
 כתורתה:

וַיֹּרֶבֶר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לְאָמֵר: דָבָר אֶל־אֲחָרֶיךָ וְאֶל־בְּנֵיךְ
לְאָמֵר פֵּה תְּבִרְכֵו אֲתִידְכִּי יִשְׂרָאֵל אָמֵר לְהָם:
יִבְרֶכֶת יְהֹוָה וַיִּשְׁמַרְךָ: יָאֵר יְהֹוָה | פָנֵיו אַלְיךָ וַיַּחֲךָ: יִשְׁאַ
יְהֹוָה | פָנֵיו אַלְיךָ וַיִּשְׁמַע לְךָ שְׁלֹום:
וַיִּשְׁמַע אֲתִידְשָׁמוּ עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאַנְיָ אַבְרָהָם:

ברכות הנחת תפליין

הברכה הראשונה, (באמירתה מכונים הן על התפליין של יד והן על התפליין
 של ראש) נאותה לפני היוזק הרוץעה על שריר הקיבורת של היד השמאלית
 (איטר, הכותב ביד שמאל מניה את התפליין על יד ימין) באופן שתתפלין
 נוטות לעבר הגוון.

בָּרוּךְ אָתָּה יי' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אשר קדשנו במצותיו
וַצִּוָּנוּ לְהִנֵּחַ תְּפִלָּין:

הברכה השנייה נאמרת ורק אם דבר בין הנחת תפליין של-ידי לשיד-ראש
 היוזק הרוץעה על הראש

בָּרוּךְ אָתָּה יי' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אשר קדשנו במצותיו
וַצִּוָּנוּ עַל מִצּוֹת תְּפִלָּין:

קדיאות שם

שְׁמָע יִשְׂרָאֵל, יי' אֱלֹהֵינוּ, יי' אֶחָד:
בָּרוּךְ שֵׁם בָּבּוֹד מְלֹכוֹתָו לְעוֹלָם וְעַד:

כדיו שלכל יד, בן או בת - גם קטני קטנים - וגם המבוגרים היה סידור (הפילה) רפטוי משלו - למא תפילה לחשם, חופש - חמשה חמושי תורה (או ספר אחר של תורה)
 משלו ללימוד בו כל יום תורה, וכן להבריל קופת-צדקה משלו - שלתוכה נתן דקה (לבד משבת ויום טוב), מכפפו הפרט (שניתן לו מהרו או שקבל כפרם ... שבחן כל
 היה לכתו חי נפשו, ולהשתמש בו לזכרוי האישים, ושיכתו על זה "להשם הארץ ומלאה" (או בראשיתיבות "לה") בציור שמות - ודברים אלו היו בראשתו ואחריו
 וניהם בהדרון, מקום בולט - את הקופה יש לקבוע בחור עלי ידי מסגר וכדורת, ועל ידי זה החור יכול לחזק לhydr ובות של דקה".